

DI SẢN

TỪ SỰ DẠY DỠ CỦA DEREK PRINCE

Ràng Buộc Vững Bền

Trong phúc âm Giảng chương 17, Chúa Giê-xu đã cầu nguyện với Đức Chúa Cha cho tất cả những ai đặt đức tin nơi Ngài. Ngài cầu nguyện rằng tất cả chúng ta sẽ trở nên một, giống như Ngài với Cha là một, để cả thế gian có thể tin và biết rằng chính Cha đã sai Ngài đến. Những năm gần đây, Đức Chúa Trời bắt đầu mở mắt cho tôi, để tôi thấy rằng chúng ta có thể trở nên một, và chúng ta có thể thực hiện điều đó một cách thực tế và có kết quả – sự hiệp một ấy không phải xảy đến ở một tương lai xa xôi, nhưng ở ngay trong thế hệ của chúng ta. Tôi tin rằng hiện nay, đây là một khả năng thực tế. Thật ra, tôi tin rằng Đức Chúa Trời đang hành động thông qua Đức Thánh Linh để hướng về sự hiệp một này.

H

ãy xem xét những ý tưởng Thánh kinh căn bản và thực tiễn về “con đường hướng đến sự hiệp nhất”, trích từ hai phân đoạn Kinh thánh trong sách Thi-thiên.

Kìa, anh em ăn ở hòa thuận nhau thật tốt đẹp thay! Ấy khác nào dầu quý giá đổ ra trên đầu, chảy xuống râu, tức râu của A-rôn, chảy đến trôn áo người; lại khác nào sương móc Hết-môn sa xuống các núi Si-ôn; vì tại đó Đức Giê-hô-va đã ban phước, tức là sự sống cho đến đời đời.

Thi-thiên 133:1-3

Từ *ăn ở* trong câu 1 không nhất thiết có nghĩa là sống cùng nhau dưới một mái nhà hoặc nhiều gia đình chung sống với nhau. Điều mà tôi nói đến ở đây là những anh chị em trong Đấng Christ chia sẻ đời sống mình với nhau một cách liên tục, lâu dài. Đây chính là mục đích của Đức Chúa Trời; Ngài trông đợi nhìn thấy điều này.

Kinh thánh nói rằng điều đó *thật tốt đẹp*, nhưng Kinh thánh không nói cho chúng ta biết điều đó khó khăn ra sao. Chúng ta có thể đến nhà thờ mỗi sáng Chúa nhật, vui vẻ thờ phượng và nghe giảng, cảm nhận sự ấm áp và tình anh em, bắt tay vài người rồi nói rằng, “Nguyện Chúa ban phước cho anh/ chị; hẹn gặp lại anh/ chị tuần sau nhé.” Đây là điều chúng ta dễ dàng thực hiện mà chẳng tốn nhiều công sức. Nhưng thường thì chúng ta cũng chỉ có thể thực hiện được đến mức ấy. Tuy nhiên, ở đây Đức Chúa Trời đang nói về việc *anh em ăn ở hòa thuận nhau*.

Hai câu Kinh thánh còn lại trong Thi-thiên 133 mô tả kết quả của việc ăn ở hòa thuận: “*Điều ấy chẳng khác gì dầu quý giá.*” Dầu dùng cho việc xức dầu, dầu này được đổ trên đầu A-rôn, thầy tế lễ thượng phẩm; dầu luôn luôn chảy từ trên xuống dưới, dầu chẳng bao giờ chảy ngược từ dưới lên trên. Điều này cũng được áp dụng cho sự hiệp nhất: sự hiệp nhất sẽ đi từ trên xuống dưới, chứ không phải từ dưới lên trên.

Trong vài năm, tôi đã cố gắng mang dân sự Chúa lại với nhau bằng cách tổ chức những hội nghị. Hầu hết những hội nghị này có hai điểm chung: khoảng 75 phần trăm những người tham dự là phụ nữ, và hầu hết họ là thành viên của hội thánh, nhưng rất ít người trong số họ là lãnh đạo hội thánh. Điều này mang lại hai kết quả: người vợ trở nên thuộc linh hơn người chồng, và con chiên trở nên thuộc linh hơn người chăn. Ở một khía cạnh nào đó, công việc chúng tôi đang làm không giúp giải quyết nan đề, mà là đang gia tăng những nan đề ấy!

Tôi nhận ra thật vô nghĩa làm sao khi nói về việc hiệp nhất các con chiên. Từ ban đầu chúng không hề bị phân rẽ. Chỉ có người chăn mới bị phân rẽ mà thôi.

Sự hiệp nhất song hành cùng với thẩm quyền. Để minh họa: Nếu cha mẹ hiệp nhất với nhau, sẽ có sự hiệp nhất trong gia đình và những người cha, mẹ đó sẽ có thẩm quyền. Nhưng nếu cha mẹ không hiệp nhất với nhau, thì gia đình không có sự hiệp một và sự hòa thuận, và người cha, người mẹ đó sẽ không có thẩm quyền, bởi vì con trẻ sẽ luôn khiến cho cha hoặc mẹ bất hòa, người này tranh cãi với người kia. Trong nhiều trường hợp, điều này cũng đúng đối với Thân thể của Đấng Christ. Nếu các lãnh đạo Hội thánh không hiệp nhất, thì sẽ không có sự hiệp một và không có thẩm quyền trong toàn bộ Thân thể, và các chi thể của Thân thể sẽ khiến cho các lãnh đạo bất hòa, người này tranh cãi với người kia.

Tiếp tục câu 3 của Thi-thiên 133, chúng ta thấy sự hiệp nhất được so sánh với sương móc. Khi nói về Đức Thánh Linh, Kinh thánh dùng nhiều hình ảnh khác nhau, trong đó có những hình ảnh vô cùng mạnh mẽ, dữ dội như lửa, gió, mưa. Nhưng sương móc thì khác. Sương móc thường vô hình, tĩnh lặng và rất dịu dàng; dấu vậy sương móc đặc biệt làm cho người ta tươi tỉnh lại. Khi Đức Chúa Trời mang dân Ngài lại với nhau, thì sẽ có một bầu không khí mới được tạo nên nơi đó. Bầu không khí ấy không dựa trên những biểu hiện mạnh mẽ, dữ dội của Đức Thánh Linh. Thay vào đó là sự dịu dàng, mềm mại và nhẹ nhàng bao phủ trên dân Chúa, mà những điều ấy khiến cho người ta được tươi mới trở lại.

Cuối Thi-thiên 133 Kinh thánh nói, “*Vì tại đó Đức Giê-hô-va đã ban phước.*” Thường thì chúng ta tranh đấu và nỗ lực để nhận được phước lành; chúng ta cầu nguyện và kiêng ăn để được phước. Ô phải, chúng ta nên làm như vậy. Nhưng thật tuyệt vời làm

sao khi chúng ta ở ngay tại nơi mà Chúa sẽ ban phước. Đó là nơi mà dân Chúa đến cùng nhau; nơi mà anh chị em ở cùng nhau trong sự hiệp một.

Để đi đến nơi đó, sẽ có những điều khiến chúng ta nản lòng và những đòi hỏi buộc chúng ta phải hy sinh. Để đi đến nơi đó, chúng ta buộc phải từ bỏ vài định kiến, gạt đi niềm kiêu hãnh, và hy sinh mạng sống mình vì người khác. Nhưng nếu chúng ta có được khái tượng về nơi mà chúng ta đang hướng đến, chúng ta sẽ sẵn lòng hy sinh.

Nhà Chúa

Phân đoạn thứ nhì là trong Thi-thiên 122:

Tôi vui mừng khi người ta nói với tôi rằng: Ta hãy đi đến nhà Đức Giê-hô-va. Hỡi Giê-ru-sa-lem, chân chúng ta dừng lại trong các cửa ngươi. Giê-ru-sa-lem là cái thành được cất vững bền, kết nhau tề-chỉnh. Các chi phái của Đức Giê-hô-va lên nơi ấy, tùy theo thường lệ truyền cho Y-sơ-ra-ên. Vì tại đó có lập các ngôi đoán xét, tức là các ngôi nhà Đa-vít. Hãy cầu hòa bình cho Giê-ru-sa-lem; Phàm kẻ nào yêu mến ngươi sẽ được thối thạnh. Nguyên sự hòa bình ở trong vách tường ngươi, sự thối thạnh trong các cung ngươi! Vì có anh em ta và bậu bạn ta, ta nói rằng: Nguyên sự hòa bình ở trong ngươi! Nhân vì nhà Giê-hô-va, Đức Chúa Trời chúng ta, ta sẽ cầu phước cho ngươi.

Bạn sẽ nhận thấy rằng Thi-thiên này bắt đầu và kết thúc với trọng tâm là nhà Chúa (câu 1, 9). Theo hiểu biết của tôi về Kinh thánh, những gì được hứa ban cho Giê-ru-sa-lem, Si-ôn, và Y-sơ-ra-ên sẽ được ban cho Giê-ru-sa-lem, Si-ôn, và Y-sơ-ra-ên. Đức Chúa Trời không rút lại bất kỳ điều nào trong những kết ước của Ngài đối với vùng đất Y-sơ-ra-ên, hay dân tộc Do Thái, hay thành phố Giê-ru-sa-lem. Nhưng đồng thời, phân đoạn Kinh Thánh này cũng áp dụng đối với dân giao ước mới của Đức Chúa Trời – chính là Hội thánh của Đức Chúa Giê-xu Christ.

Tôi sẽ chỉ trưng dẫn một câu trong Thánh kinh Tân Ước để chứng minh cho điều này và sau đó tôi sẽ áp dụng câu Kinh thánh ấy cho chúng ta trong Hội thánh của Chúa Giê-xu Christ ngày nay. Trong 1 Ti-mô-thê 3:15 Phao-lô viết như sau:

Phòng ta có chậm đến, thì con biết làm thế nào trong nhà Đức Chúa Trời, tức là Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, trụ và nền của lẽ thật vậy.

Dựa trên thẩm quyền của Phao-lô với tư cách là một sứ đồ, dựa trên những dạy dỗ của Tân Ước, thật hợp lý khi chúng ta cho rằng “nhà Đức Chúa Trời” là “hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống.” Ghi nhớ điều này, chúng ta hãy trở lại với Thi-thiên 122.

Tôi vui mừng khi người ta nói với tôi rằng: Ta hãy đi đến nhà Đức Giê-hô-va. Hỡi Giê-ru-sa-lem, chân chúng ta dừng lại trong các cửa ngươi.

Nói cách khác, chúng ta sẽ bước vào một nơi, tại nơi ấy dân sự của Đức Chúa Trời nhóm lại như là Hội thánh của Ngài.

Có một dữ kiện đáng lưu ý, đó là khi dân Y-sơ-ra-ên cư ngụ tại vùng đất của họ dưới thời Cựu Ước, Đức Chúa Trời yêu cầu mọi người nam Do Thái phải rời nhà mình để đi lên thành Giê-ru-sa-lem ba lần một năm. Họ được yêu cầu phải thực hiện điều

này. Thi-thiên 122 là một trong những Thi thiên chỉ về việc mọi người nam Do Thái đi lên thành của Chúa.

“Giê-ru-sa-lem là cái thành được cất vững bền, kết nhau tề-chỉnh” (câu 3). Kết nhau, từ ngữ này về căn bản có nghĩa là bạn mang nhiều thành phần khác nhau lại với nhau và kết chúng lại một cách vững chắc. Đây chính là những gì Đức Chúa Trời đang tìm cách thực hiện – Ngài mang nhiều nhóm người khác nhau đến cùng nhau và Ngài kết hiệp các nhóm người ấy lại – Ngài ràng buộc họ với nhau để họ không thể bị rúng động và người này không bị rời khỏi người kia.

Hình ảnh tương quan đẹp để được tìm thấy trong Ê-phê-sô 4:15–16. Phân đoạn Kinh thánh này nói rằng Đấng Christ là đầu và Hội thánh là Thân thể của Ngài. Về Ngài là đầu Hội thánh, phân đoạn này nói như sau:

Ấy nhờ Ngài mà cả thân thể ràng buộc vững bền bởi những cái lắt léo, khiến các phần giao thông với nhau, tùy lượng sức mạnh của từng phần, làm cho thân thể lớn lên, và tự gây dựng trong sự yêu thương.

Ê-phê-sô 4:16

Tôi thích bản dịch King James vì từ *vững bền* được sử dụng trong phân đoạn này. Từ ngữ này một lần nữa biểu đạt ý tưởng về nhiều chi thể khác nhau, có những nhiệm vụ và khả năng khác nhau. Tất cả các chi thể ấy được tập hợp lại cùng nhau, gắn bó và kết hiệp theo cách mạnh mẽ và hiệu quả đến nỗi chúng hoàn toàn trở nên một. Một lần nữa, đây chính là mục đích của Đức Chúa Trời trong thời đại của chúng ta – kết hiệp mọi chi thể lại với nhau thành một khối vững bền để làm nên một Thân duy nhất – cả Thân này kết hiệp với Đầu.

Đi lên theo từng chi phái

Trở lại với Thi-thiên 122:4: *“Các chi phái của Đức Giê-hô-va lên nơi ấy, Tùy theo thường lệ truyền cho Y-sơ-ra-ên.”* Trong câu này, Giê-ru-sa-lem được xem như một nơi nhóm lại của dân sự Đức Chúa Trời. Một lần nọ, Đức Chúa Trời phán với tôi rằng, “Đó là lời chứng – rằng tất cả dân Ta sẽ cùng nhau đến một nơi để dâng lên Ta lời cảm tạ. Và khi làm điều này họ sẽ bày tỏ về Ta ra cho các nước chung quanh. Tất cả dân Ta sẽ rời nhà họ để cùng nhau đi đến một nơi mà Ta đã chỉ cho, để cảm tạ danh Ta – cảnh tượng ấy là lời chứng của dân Y-sơ-ra-ên. Đó là cách mà quốc gia Do Thái làm chứng rằng Chúa là Đức Chúa Trời của họ.”

Hãy để ý rằng dân Y-sơ-ra-ên không đi lên thành Giê-ru-sa-lem với tư cách cá nhân. Họ đi lên thành Giê-ru-sa-lem theo từng chi phái – mỗi người trong chi phái riêng của mình dưới sự lãnh đạo của trưởng chi phái. Tôi tin rằng đây chính là chìa khóa cho một sự hiệp nhất hiệu quả cho dân sự Đức Chúa Trời. Chúng ta sẽ không hiệp lại với tư cách cá nhân, nhưng chúng ta có thể hiệp lại theo chi phái. Nếu những người lãnh đạo của chúng ta cùng nhau đi lên thành Giê-ru-sa-lem, mỗi chi phái sẽ đi theo sau họ: Báp-tít, Luther, Mennonite, và những người phi hệ phái.

Dựa trên Ê-xê-chi-ên 37, tôi tin rằng Đức Chúa Trời sẽ thực hiện động thái cuối cùng của Ngài không phải trên các cá nhân mà là trên các thân thể. Trong phân đoạn Kinh thánh này, chúng ta đọc thấy Khải tượng về thung lũng chứa đầy những hài cốt khô. Trong Khải tượng ấy, có hai động thái tối thượng của Đức Chúa Trời được bày tỏ

qua hai hành động của tiên tri Ê-xê-chi-ên. Lần thứ nhất, Ê-xê-chi-ên nói tiên tri với các *hài cốt khô*. Lần thứ hai, ông nói tiên tri với *hơi thở* (gió hay Thánh Linh).

Nói tiên tri với những hài cốt khô chính là sự rao giảng; nói tiên tri với hơi thở chính là sự cầu thay. Khi Ê-xê-chi-ên nói tiên tri với những hài cốt khô, Đức Chúa Trời dịch chuyển những hài cốt ấy một cách siêu nhiên và chúng ráp lại với nhau thành những thân thể trọn vẹn. Nhưng khi Ê-xê-chi-ên nói tiên tri với hơi thở (gió hay Thánh Linh), Đức Chúa Trời không dịch chuyển những hài cốt rời rạc, mà Ngài chỉ dịch chuyển những thân thể trọn vẹn. Những thân thể trọn vẹn ấy đứng dậy trên chân mình, trở thành một đội quân rất lớn.

Đó chính là mục đích của Đức Chúa Trời: một đội quân rất lớn! Nếu bạn chỉ là một cái xương riêng lẻ, và bạn không tìm thấy chỗ của mình ở trong thân, rồi sẽ đến một thời kỳ khi Đức Chúa Trời vận hành và bạn sẽ không nhận biết được điều đó, bởi vì động thái cuối cùng của Ngài là trên những thân thể, chứ không phải là trên những chiếc xương.

Quay trở lại với Thi-thiên 122, chúng ta có cùng một lẽ thật ấy được bày tỏ theo một cách khác. Dân Y-sơ-ra-ên đi lên thành Giê-ru-sa-lem để thờ phượng Chúa, họ đã không đi theo tư cách cá nhân, nhưng họ đi theo chi phái, mỗi chi phái ở dưới sự lãnh đạo của trưởng chi phái mình. Tôi tin rằng ngày nay Đức Chúa Trời đang thực sự hành động để làm cho điều ấy xảy ra.

Nơi cai trị và phán xét

Thi-thiên 122:5 nói rằng, “*Vì tại đó có lập các ngôi đoán xét, Tức là các ngôi nhà Đa-vít.*” Câu Kinh thánh này nói về hai điều: sự cai trị và sự phán xét. Câu Kinh thánh này nói rằng dân Đức Chúa Trời trở lại với thẩm quyền thiên thượng của mình.

Hiện nay chúng ta là những đại diện được chỉ định để cai trị thế gian cho Ngài, và Kinh thánh nói rằng trong tương lai chúng ta sẽ phán xét các thiên sứ. Nhưng tôi không cho rằng Đức Chúa Trời sẽ giao phó thẩm quyền cai trị hay phán xét cho một Hội thánh bị phân rẽ, một Hội thánh bất hòa và mâu thuẫn trong chính nội tại của mình. Đức Chúa Trời phán rằng, “*Khi các người đến cùng nhau – dưới thẩm quyền – các người sẽ tìm thấy chỗ đặt ngôi – là nơi phán xét và cai trị.*” Đức Chúa Trời đang trông đợi nhìn thấy dân sự Ngài thực thi thẩm quyền tối thượng trong những vấn đề của thế giới, để cai trị các quốc gia bằng cây gậy cầu nguyện giang ra từ Si-ôn (xem Thi-thiên 110). Tuy nhiên, trước hết chúng ta phải đáp ứng được vài điều kiện.

Xuyên suốt Kinh thánh, chúng ta nhận thấy rằng phán xét luôn luôn là một chức năng của việc cai trị. Ở một thời điểm trong lịch sử của dân tộc Y-sơ-ra-ên, quan xét hay người phân xử cũng chính là những người cai trị đất nước. Rồi thì Đức Chúa Trời dấy lên các vị vua và các vị vua này sau đó trở thành người phân xử. Chúng ta phải hiểu rằng dưới chế độ quân chủ thì không có Tòa Án Tối Cao. Tòa Án Tối Cao chính là nhà vua, và nhà vua cũng là người phân xử. Nói cách khác, cai trị và phán xét luôn song hành; hai nhiệm vụ này không thể bị tách rời.

Nếu nhận ra điều đó, chúng ta có thể hiểu được chỗ nào chúng ta cần phán xét và chỗ nào không. Nơi nào cần sự cai trị, nơi đó cần sự phán xét. Với tư cách là lãnh đạo gia đình, người cha phải cai trị nhà mình cho Đức Chúa Trời. Vì thế, ông cũng sẽ là người phán xét trong gia đình. Ông sẽ là người đứng ra phân xử khi xảy ra cãi vã giữa các con. Ông quyết định những chương trình truyền hình mà gia đình mình sẽ xem

hoặc không xem. Ông quyết định những loại hình giải trí của gia đình. Ông chọn những ấn phẩm mà gia đình mình sẽ đọc. Ông chịu trách nhiệm phán xét trong nhà mình bởi vì ông chịu trách nhiệm cai trị trong gia đình đó. Nhưng nếu ông bắt đầu phán xét nhà của một người anh em mình, thì người cha đó không còn thể hiện đúng vai trò của một người phán xét nữa, ông trở nên một người thích can thiệp vào việc của người khác. Việc phán xét nhà của người anh em đó thuộc về trách nhiệm của riêng họ.

Nếu một người được trao quyền trong Hội thánh với tư cách là một trưởng lão, một trong những nhiệm vụ của người đó chính là cai trị. Vậy thì, một trưởng lão phải phán xét Hội thánh của Chúa: giải quyết tranh chấp, quyết định điều nào là đúng đắn, phù hợp, quyết định đường lối và chính sách cho dân sự của Đức Chúa Trời trong Hội thánh đó. Nhưng nếu vị trưởng lão ấy bắt đầu phán xét một Hội thánh khác, thì ông không còn là một vị quan xét nữa mà trở nên một người thích can thiệp vào việc của người khác.

Bạn có biết nan đề lớn nhất đối với dân sự của Đức Chúa Trời là gì hay không? Nhiều người trong chúng ta rất thích xen vào việc của người khác. Chúng ta mãi lo phán xét những người không thuộc thẩm quyền của chúng ta. Kết quả là chúng ta thất bại trong việc hoàn thành vai trò phán xét ngay trong địa phận của mình. Người nam hay người nữ nào cứ mãi lo phê bình con cái của nhà hàng xóm thường sẽ không hoàn thành tốt việc trưởng dưỡng con cái của chính mình.

Mỗi chúng ta được giao cho một phạm vi quyền hạn nhất định mà trong phạm vi đó, chúng ta thực hiện vai trò phán xét của mình. Bên ngoài phạm vi đó, chúng ta không có quyền phán xét. Khi chúng ta đến cùng nhau trong trật tự dưới sự dẫn dắt của người lãnh đạo, chúng ta đi đến nơi của sự phán xét và cai trị. Mỗi người lãnh đạo chịu trách nhiệm về chi phái của chính mình – chứ không phải là về các chi phái khác.

Thái độ vị kỷ

Hãy cùng xem xét 2 Ti-mô-thê 3:1-5:

Hãy biết rằng trong ngày sau rốt, sẽ có những thời kỳ khó khăn. Vì người ta đều tư kỷ, tham tiền, khoe khoang, xác xược, hay nói xấu, nghịch cha mẹ, bội bạc, không tin kính, vô tình, khó hòa thuận, hay phao vu, không tiết độ, dữ tợn, thù người lành, lường thầy phản bạn, hay nóng giận, lên mình kiêu ngạo, ưa thích sự vui chơi hơn là yêu mến Đức Chúa Trời, bề ngoài giữ điều nhân đức, nhưng chối bỏ quyền phép của nhân đức đó. Những kẻ thể ấy, con hãy lánh xa đi.

Những câu Kinh thánh trên liệt kê một danh sách gồm mười tám sai phạm về mặt đạo đức, mà những sai phạm này là đặc trưng của thời kỳ sau rốt. Lời Chúa đặt trách nhiệm vào đúng chỗ của nó. Đây là nguyên nhân khi “*Sẽ có những thời kỳ khó khăn*” như Kinh thánh nói? Đó là sự sa bại trong nhân cách – chính là nguồn gốc của mọi hiểm họa.

Nhìn vào danh sách ấy, chúng ta thấy rằng nó bắt đầu và kết thúc với những điều mà người ta ưa thích. “*Người ta đều tư kỷ,*” “*tham tiền,*” và cuối cùng, “*ưa thích sự vui chơi hơn là yêu mến Đức Chúa Trời.*” Ba loại ưa thích làm cho nhân cách bị suy đồi bao gồm: tư kỷ, tham tiền, ưa thích sự vui chơi.

Trong thời đại hiện nay, chúng ta tìm thấy một nền văn hóa mà có lẽ không gì sánh kịp với nó về mức độ đầu phục bất tận đối với tính vị kỷ, tham tiền và ham mê lạc thú. Cội rễ nan đề của chúng ta chính là sự vị kỷ.

Hãy để ý rằng Kinh thánh tiếp tục như sau, “*bề ngoài giữ điều nhân đức, nhưng chối bỏ quyền phép của nhân đức đó.*” Nói cách khác, những người này không phải là tín đồ ngoại giáo. Họ là những người đi đến nhà thờ, nhưng họ đã khước từ quyền năng Chúa, khước từ quyền của Ngài trong việc thay đổi nếp sống họ. Họ đi đến nhà thờ, họ sùng đạo, họ hát thánh ca, nhưng họ chỉ yêu chính bản thân mình mà thôi.

Phương thuốc của Đức Chúa Trời

Thi-thiên 122 cho chúng ta thấy Đức Chúa Trời có phương thuốc dành cho thái độ tự xem mình là trung tâm và tình trạng vị kỷ. “*Vì có anh em ta và bậu bạn ta, Ta nói rằng: Nguyện sự hòa bình ở trong ngươi! Nhân vì nhà Giê-hô-va, Đức Chúa Trời chúng ta, Ta sẽ cầu phước cho ngươi*” (câu 8-9). Nói cách khác, có điều gì đó trong đời sống này quan trọng hơn “tôi.” Đó chính là dân sự của Đức Chúa Trời; là nhà của Đức Chúa Trời. Vấn đề là: Tôi sẽ sống để làm vừa lòng chính mình, tìm điều ích lợi và theo đuổi khát vọng riêng? Hay tôi sẽ sống vì vinh hiển Đức Chúa Trời, vì nhà và dân sự của Ngài? Tôi đề nghị bạn con đường thứ hai, vì đó là con đường dẫn tới hạnh phúc thật.

Trong Ma-thi-ơ 3:10, Giăng Báp-tít, khi giới thiệu Đấng Christ và phúc âm, đã nói rằng, “*Bây giờ cái búa đã để kê rễ cây; vậy rễ cây nào không sanh trái tốt, thì sẽ phải đốn và chụm.*” Nếu chúng ta muốn có sự hiệp nhất, cái rễ mà chúng ta phải đốn chính là sự vị kỷ.

Tôi cầu nguyện rằng Đức Chúa Trời sẽ ban cho chúng ta ân điển để lấy cái búa và chặt đi rễ của sự vị kỷ, và Ngài sẽ ban cho chúng ta khả tượng về dân sự và nhà của Ngài. Trong A-ghe 1:4, Đức Chúa Trời phán thế này với dân sự Ngài, những kẻ trở về sau cuộc lưu đày, “*Nay có phải là thì giờ các ngươi ở trong nhà có trần ván, khi nhà này hoang vu sao?*” Vấn đề của những người này nằm ở đâu? Sự vị kỷ. Họ đặt chính mình, lợi ích và mối bận tâm của mình cao hơn nhà của Đức Chúa Trời, dân sự của Chúa và vinh hiển của Ngài.

Chúng ta có thể thay đổi xã hội nếu chúng ta học cách yêu mến điều gì đó khác ngoài bản thân mình. Chẳng hạn như chúng ta học cách vui thích trong việc chăm sóc cho những ai yếu đuối và hy sinh cho những ai không thể tự giúp đỡ bản thân. Khi Cơ đốc giáo ra đời, người ta nói rằng, “*Người Do Thái yêu thương và giúp đỡ lẫn nhau; nhưng Cơ đốc nhân thì giúp đỡ cho những người không phải là Cơ đốc nhân.*” Điều này đã làm kinh ngạc thế giới ngoại giáo cổ xưa, và tôi tin rằng đó là điều mà Đức Chúa Trời đang đòi hỏi chúng ta ngày nay.

Khi Thân thể của Đấng Christ hiệp nhất với một động cơ vô vị lợi: đặt nhà Chúa và vinh hiển của Ngài lên trên lợi ích và những bận tâm riêng, thế gian sẽ thực sự biết và đặt đức tin nơi Chúa Giê-xu, là Đấng mà Đức Chúa Trời đã sai đến.

TRÍCH TỪ RƯỢU MỚI, THÁNG 11 NĂM 1977.

Chúng tôi cho phép việc sao chép các bài giảng của DPM vì mục đích phi thương mại để phân phối miễn phí. Chúng tôi khuyến khích các bạn thực hiện thêm các bản sao để tặng cho bạn bè của bạn và

hội thánh của bạn. Sự giảng dạy của Derek Prince được phân phối trong khu vực này bởi: Chức vụ Derek Prince Châu Á Thái Bình Dương.

Email: admin@dpm.co.nz. Trang web: derekprince.co.nz

Để truy cập thêm những sự dạy dỗ Kinh Thánh chất lượng cao hơn của Derek Prince, vui lòng truy cập: www.dpmvietnam.org hoặc quét mã QR

